

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

at stille Lokaler med Tilbehør til Raadighed for Undervisningen. Undtagelse fra dette Forhold skete dog med Hensyn til Københavns Navigationsskole, idet Ejendomsforpligtelsen her blev overtaget af en privat Forening, Foreningen til Søfartens Fremme, der dog nyder Støtte af Københavns Kommune.

I 1923 fik Marstal Navigationsskole, der ved Reduktionen i 1922 var blevet Styrmandsskole, sin Skibsførerafdeling tilbage, og i 1927 oprettedes ved Lov Nr. 179 af 16. Juli en Styrmandsskole i Thorshavn paa Færøerne, idet samtidig den derværende Sætte- og Fiskeskipperskole blev nedlagt.

I Øjeblikket har man derefter følgende Skoler: København, Bogø, Svendborg, Marstal og Nordby paa Fanø, og blandt disse 5 har atter Skolerne i København og Svendborg tillige den særlige Radiotelegrafistundervisning. Styrmandsskoler har man i Aalborg og Thorshavn.

Denne Ordning af 1922 betegnede utvivlsomt et Fremskridt, der betryggede Navigationsskolernes Arbejdsro og Eksistens i nedadgående Tider ved at indføre Statsdrift; men Forholdene er desuagtet stadig væk ikke fuldt tilfredsstillende, idet Antallet af Skoler, selv efter den stedfunde Reduktion, er større, end hvad der i Virkeligheden svarer til Skibsfartens Behov. Klasserne har derfor i en Mængde Tilfælde et uforholdsmæssig lavt Elevelt, og Driften af Navigationsskolerne bliver derfor dyrere end nødvendigt. Det store Antal Skoler gør tillige Forsyningen med Undervisningsmateriel bekosteligere end nødvendigt, og med de uforholdsmæssigt store Driftsomkostninger forøges meget naturligt ogsaa Betænelighederne ved at bringe Lærertilønnen paa Højde med Lønningerne ved de egentlige Statskoler; de forholdsvis lave Lærertiløninger formindsker endelig Tilgangen af egnede Lærerkrafter, saa meget mere som Læreruuddannelsen efter Sagens Natur maa være meget langvarig og bekostelig.

I Betragtning af alle disse Forhold har det længe været klart, at Navigationsskolernes samlede Økonomi maatte søges forbedret ved en yderligere Reduktion af Skoleantallet, idet enhver kendelig Forøgelse i det samlede Elevkontingent, som kan paaregnes at søge Skolerne, paa Forhaand maa anses for udelukket. Forøgelsen af Handelsflaadens Tonnage opvejer nemlig som Regel ikke den samtidige Nedgang i Antallet af mindre Skibe. Paa den anden Side har man ikke anset det for paakrævet at skride til Nedlæggelse af nogen Skole, før der ved Af-

gang i Personalet eller paa anden Maade forelaa en direkte Anledning til Indskriden.

Det er en saadan Anledning, der nu har foranlediget det Lovforslag, jeg her har den Ære at fremsætte, om en Ændring i den gældende Lov, der gaar ud paa at ændre Forholdet med Hensyn til Bogø Navigationsskole. Bestyreren af denne er nylig afgaaet ved Døden, og da Navigationsvæsenet samtidig i høj Grad trænger til at faa frigjort de tilbageværende Lærerkrafter til Anvendelse i de øvrige Navigationsskoler, har Opmærksomheden været henvendt paa det Misforhold, der eksisterer med Hensyn til denne Skole. Bogø Navigationsskole har, som Forholdene har udvist, udspillet sin Rolle som Kostskole, og allerede dermed, kan man sige, har den mistet en væsentlig Del af sin Eksistensberettigelse.

I Bemærkningerne til det Lovforslag, jeg tillader mig at fremsætte, vil man se forskellige Oplysninger vedrørende Udviklingen. Denne Skoles Stilling er væsentlig ringere end selv den svageste af de andre Skibsførerskoler, og dens Nedlæggelse vil baade driftsmæssigt og undervisningsmæssigt betegne en Vinding for Navigationsvæsenet som Helhed. Den aarlige Besparelse for Staten vil andrage en 12 000—13 000 Kr.

Jeg tilføjer, at Forudsætningen var, at Bogø Navigationsskoles Kostafdeling skulde bære sig selv i økonomisk Henseende, hvilket ikke er sket. Bortset fra Aaret 1922—23, da der var et Overskud paa 410 Kr., har Afdelingen stadig givet Underskud, i Tiden fra 1. April 1923 til 31 Marts 1929 i alt et samlet Underskud paa 34 058 Kr. eller gennemsnitlig 5 676 Kr. aarlig til Forplejning af de ganske faa Elever, der har opholdt sig paa denne Kostskole. Underskuddet paa selve Skolen pr. Elev har ogsaa vist sig at være betydeligt større end ved de andre Skibsførerskoler, hvilket vil fremgaa af Bemærkningerne. Underskuddet eller Tilskuddet, hvad man vil kalde det, pr. Elev er omtrent dobbelt saa stort som for den Skole, der ellers i økonomisk Henseende staar daarligst.

Dernæst skal jeg tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Foranstaltninger til Fremme af Fiskerierhvervet*. Det har gennem Tiderne vakt adskillig Forundring, at Fiskeriet i Danmark kun kunde beskæftige et forholdsvis beskedent Antal Personer, og navnlig har det maattet vække Forundring, at det ved den stigende Anvendelse af Fiskerivarer stadig har været umuligt ved egne Krafter at tilvejebringe en Forsyning for vort Lands Befolkning med disse Varer. Der er vokset et stort Fiskeri og en Fiskeri-